

Sygn. akt I C 1908/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2014 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wiercińska – Bałaga

Protokolant Renata Bleichert

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2014 r.

w Z.

sprawy z powództwa O. F. W. D. N. S. F. I. Z. w. W.

przeciwko A. R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej A. R. na rzecz powoda O. F. W. D. N. S. F. I. Z. w. W. kwotę 939,87 zł (dziewięćset trzydzieści dziewięć złotych osiemdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 18-07-2014 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 210,78 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
3. wyrokowi w punkcie **I** nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1908/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa O. F. W. D. N. S. F. I. Z. z. s. w. W. domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanej A. R. kwoty 939,87 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 lipca 2014 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych i opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności.

W uzasadnieniu żądania powód przytoczył, że pozwana zawarła z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. Oddział 1 w B. (dalej (...) SA) w dniu 1 października 2010 r. umowę o saldo debetowe, na podstawie której (...) SA spełnił świadczenie na rzecz pozwanej, która z tego tytułu otrzymała środki pieniężne, zobowiązując się do ich zwrotu wraz z należnym oprocentowaniem, prowizją oraz kosztami i opłatami w terminie i na zasadach określonych precyzyjnie w umowie, z których to obowiązków pozwana się nie wywiązała, a umowa została wypowiedziana. Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 24 marca 2014 r. powód nabył od (...) SA całość praw wynikających z umowy zawartej przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem. Zadłużenie pozwanej wynosi aktualnie 939,87 zł, w tym należność główna w kwocie 517,56 zł oraz odsetki karne w wysokości 269,93 zł naliczone przez bank, koszty w wysokości 131,73 zł naliczone przez bank oraz odsetki ustawowe naliczone przez powoda od dnia 27 marca 2014 r. do dnia wniesienia pozwu.

Wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2014 r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 1023865/14 przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu.

W odpowiedzi na pozew (protokół rozprawy z 31 października 2014 r.) pozwana A. R. uznała powództwo w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. R. w dniu 1 października 2010 r. zawarła z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. Oddział 1 w B. umowę nr (...) rachunku oszczędnościowo–rozliczeniowego superkonto, usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej, zobowiązując się m.in. do zwrotu środków pieniężnych otrzymanych w ramach salda debetowego wraz z należnym oprocentowaniem, prowizją oraz kosztami i opłatami w terminie i na zasadach określonych w umowie oraz Taryfie prowizji i opłat bankowych w (...) SA.

(bezsporne)

Pozwana A. R. nie uregulowała w terminie zadłużenia z tytułu wierzytelności wynikającej z umowy nr (...), na które składa się kwota 517,56 zł należności głównej, kwota 269,93 zł odsetek karnych, kwota 131,73 zł kosztów oraz 20,65 zł dalszych odsetek ustawowych od kapitału naliczonych od dnia 27 marca 2014 r. do dnia wniesienia pozwu.

(bezsporne)

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 24 marca 2014 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zbyła na rzecz strony powodowej O. F. W. D. N. S. F. I. Z. z. s. w. W. wierzytelności, w tym wierzytelność wobec pozwanej A. R. wynikającą z zawartej przez nią z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. w dniu 1 października 2010 r. umowy nr (...) w kwocie 919,22 zł, obejmującą kwotę należności głównej 517,56 zł, odsetki karne w wysokości 269,93 zł oraz koszty w kwocie 131,73 zł. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawiadomiła pozwaną o cesji pismem z 25 kwietnia 2014 r., również powódka pismem z dnia 25 kwietnia 2014 r. zawiadomiła A. R. o cesji wzywając ją jednocześnie do zapłaty nabytej wierzytelności wraz z dalszymi ustawowymi odsetkami, jednakże pomimo powyższego pozwana do chwili obecnej nie zaspokoila wierzytelności nabytej przez powoda.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 509 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Obowiązujące przepisy zawierają domniemanie rozporządzalności prawem podmiotowym i tylko w sytuacjach wskazanych przez ustawę można przyjąć istnienie ograniczania rozporządzalności. Skutkiem takiej umowy będzie przeniesienie na nabywcę wskazanych w umowie wierzytelności w takim stanie, w jakim one były i przysługiwały zbywcy w chwili dojścia do skutku przelewu. Nabywca wierzytelności wchodzi bowiem w miejsce zbywcy, ze wszystkimi tego konsekwencjami, a zgodnie z art. 516 kc zbywca ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje, w każdym przypadku przelewu o obowiązkach zbywcy wierzytelności względem nabywcy rozstrzyga treść stosunku zobowiązaniowego leżącego u podstaw przelewu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2005 r., sygn. akt II CK 225/05). Przeniesienie praw w ramach konsumenckich stosunków wynikających z umów bankowych, jak ma to miejsce w niniejszym przypadku, będzie podlegało co do zasady reżimowi przepisów dotyczących przelewu. Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie, przyjmuje się zgodnie, że w wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 kc przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela.

Zdaniem Sądu przedstawiona przez powoda w uzasadnieniu jego żądania umowa przelewu wierzytelności z 24 marca 2014 r. zawarta pomiędzy (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. jako cedentem a O. F. W. D. N. S. F. I. Z. z. s. w. W. jako cesjonariuszem wraz z załącznikami do umowy przelewu wierzytelności oraz zawartą przez pozwaną z bankiem umową określa w wystarczający sposób zarówno zbytą wierzytelności przez wskazanie jej kwoty oraz okresy zaległości spłaty, jak i dane umożliwiające identyfikację osoby dłużnika, określenie zbytej wierzytelności w powyższy sposób jest wystarczające dla skuteczności przelewu, a pozwana wszak nie kwestionowała skuteczności tego przelewu w żaden sposób, jak również faktu, że jej interesy przez dokonanie tej cesji zostały w jakiś sposób naruszone. Ta umowa przelewu wierzytelności z 24 marca 2014 r. skutkowała przelaniem istniejących wierzytelności cedenta względem dłużniczki A. R. i od tej daty cesjonariusz stał się nowym wierzycielem względem dłużnika.

Przy czym poza sporem w niniejszej sprawie jest okoliczność, że pozwana nie dokonywała zapłaty należności z tytułu umowy w zakresie salda debetu w umówionym terminie, wobec czego udzielający kredytu bank był uprawniony do naliczania umownych odsetek za nieterminową spłatę oraz kosztów, a także podjęcia innych czynności w celu odzyskania należności, w tym także niewątpliwie do dokonania cesji przysługującej mu wierzytelności, a zważywszy, że pozwana w toku prowadzonego postępowania nie kwestionowała okoliczności związanych z istnieniem i wysokością zobowiązania wobec powoda stanowiącego przedmiot postępowania, prowadzenie w tym zakresie przez Sąd postępowania dowodowego stosownie do art.229 kpc było zbędne. Pozwana przy pierwszej czynności procesowej uznała w całości za zasadne żądania objęte powództwem, a Sąd stwierdził, że to uznanie powództwa przez pozwaną jest dopuszczalne i Sąd jest nim związany (art.213§2 kpc), albowiem uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu. Jest to stanowcze, bezwarunkowe oświadczenie woli i wiedzy pozwanego. Sąd jest związany uznaniem – art. 213§2 kpc. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, co w tym przypadku niewątpliwie nie miało miejsca. W judykaturze zauważono, że ocena, czy zachodzi niedopuszczalność uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 stycznia 1999 r. sygn. akt I ACa 890/98).

Mając na względzie powyższe, Sąd będący związany uznaniem powództwa przez pozwaną uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 939,87 zł z wraz z ustawowymi odsetkami na podstawie art.481 i art.482 kc od dnia 18 lipca 2014 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98§1 i 3 kpc, zasądzając na rzecz powoda kwotę 210,78 zł, w tym opłatę od pozwu 30 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, opłatę manipulacyjną dla dostawcy usług płatności w kwocie 0,78 zł oraz wynagrodzenie adwokata w kwocie 180 zł ustalone na podstawie §6 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. jedn. Dz.U. z 2013 r. poz.461).

Rygor natychmiastowej wykonalności co do punktu I wyroku nadano na podstawie art.333§1 pkt 2 kpc.